

[Socialministeren.]

hvis man vil stille Spørgsmaalet principielt op, kunde Arbejderne i dette Land i og for sig have undladt i sin Tid at paabegynde en Arbejdsløshedsforsikring, og hvis de ikke havde paabegyndt den og ikke selv havde ofret de mange Penge, der medgik dertil, vilde Samfundet have været nødt til helt til Bunds at tage sig af den Opgave.

Jeg erkender over for det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at det saa næppe var blevet gjort paa en saadan Maade, at Arbejderne gennem de mange Aar kunde have været tilfredse med det eller overhovedet være tjent med det, det er en Sag for sig. At Arbejderne ikke har gjort det alene for Samfundets Skyld, men ogsaa i høj Grad for deres egen Skyld, er ogsaa en Sag for sig. Men det, der er en Kendsgerning, er, at Arbejderbefolkningen i dette Land gennem Selvforsikring har sparet Samfundet for umaadelige Udgifter under hele den industrielle kapitalistiske Udvikling og har ved Hjælp deraf ogsaa været med til at skabe en Arbejderbefolkning, der i saa mange Henseender staar højere end de fleste andre Landes Arbejderbefolkninger, hvilket ogsaa er til uhyre Nytte for alle de øvrige Samfundsmedlemmer her i dette Land. Det er Ting, som man ikke maa glemme, netop naar man drøfter de Problemer, der er Tale om her.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har af det ærede Medlem Hr. Einer-Jensens Bemærkninger fæstnet sig særlig ved en Bebudelse af, at jeg har i Sinde at stille Forslag om Ændringer i Arbejdsløshedslovgivningen, og benyttede sig heraf til at ville standse Behandlingen af det Lovforslag, der allerede er fremsat vedrørende Ændringer i Reglerne for Nødhjælpsarbejder og de øvrige Beskæftigelsesforslag, der er fremsat, samt ønskede, saa vidt jeg forstod det, ogsaa dette Lovforslag begravet, indtil de andre Lovforslag, som Ministeriet agter at fremsætte, kommer frem.

Det maa jeg for mit Vedkommende protestere imod. Jeg maa henstille til det ærede Udvalg, der nedsættes i dette høje Ting, at man behandler de Forslag for sig selv, der kan behandles for sig selv, fordi de er uden direkte Sammenhæng med den Revision af selve Loven, der senere skal foregaa. Det Lovforslag, der er fremsat om Ændringer i Reglerne for Nødhjælpsarbejde, er tiltraadt af saa autoritative Organisationer, at man næppe fra nogen Side vil kunne paastaa, at det vil være urimeligt at gennemføre det uden Forbindelse med de andre Ændringer, der senere

kan blive Tale om; og det Lovforslag, der er til første Behandling her i Dag, Lovforslaget om midlertidig Adgang til udvidet Ret til Udbetaling af Understøttelse af Arbejdsløsheds-kasserne, er kun et midlertidigt Lovforslag, der i ingen Henseende binder Rigsdagen med Hensyn til de Forslag, der senere vil blive fremsat vedrørende Ændringer i Arbejdsløshedsloven.

Saa vil jeg endelig gerne sige til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen: Hver Gang der er Tale om andre Ting vedrørende Socialloven, saa hører vi Talen om, hvordan det er Kommunerne og navnlig Sognekommunerne, det gaar ud over, saa er der ingen Ende paa de Spørgsmaal, bl. a. Ministeren stilles over for, med Hensyn til, hvad man vil gøre for at lette Tilværelsen for Kommunerne, indtil der ad Lovgivningens Vej kan skaffes en endelig Ordning til Stede, der letter Forholdene for dem. Her ligger nu et af de Lovforslag, der giver Kommunerne en Lettelse i Tiden indtil 30. April. Det forekommer mig da ganske urimeligt — for ikke at bruge et andet Udtryk —, at man den ene Dag kan staa og beklage Sognekommunerne og hævde Nødvendigheden af, at der skabes Lettelse for dem, og at man saa, naar der ligger et Forslag paa Rigsdagens Bord, der virkelig giver Lettelse i Løbet af de 3—4 Maaneder, der her er Tale om, siger: Nej, Tak, vi ønsker slet ikke, det skal være paa den Maade.

Jeg har den Opfattelse, at det nu engang maa være Ministeriet, der, naar der er Tale om, hvilken Maade Kommunerne skal hjælpes paa, maa være den, der stiller Forslaget. Jeg har ogsaa den Opfattelse, at Spørgsmaalet om Hjælp til arbejds-løse, der var med paa Ministeriets Programudtalelse, da Rigsdagen aabnede den første Tirsdag i Oktober, har været mellem de Forslag, der har været ude til Vælgerne, har været med mellem de Forslag, som Oppositionspartierne kendte, og derfor bør være med mellem de Forslag, som Regeringen bliver i Stand til at gennemføre ogsaa i det andet høje Ting.

De Udgifter, der her er Tale om, har Finansministeren tiltraadt Afholdelsen af. Det drejer sig for Statens Vedkommende om 5,2 Mill. Kr., for Arbejdsløsheds-kassernes Vedkommende om 1,4 Mill. Kr., runde Tal. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen spurgte, om ikke Kasserne kunde afholde en større Part, hvis man gik til Gennemførelsen af Loven, og spurgte i den Forbindelse om, hvorvidt jeg vidste noget om Kassernes Formueforhold i Øjeblikket. Jeg ved, at Kassernes Formue i